

MELDURIN

- Í roynd og veru havi eg ongantið sæð meg sjálva sum ein íverkseta. Eg havi meira sæð meg sum tann, ið skal gera virðislønirnar til vinnararnar, sigur Mikkalina Norðberg, Ársins Íverkseti 2014

nú, um eg keypi ein ovn, sum kostar eini 100.000 krónur, og so tímir eingin at keypa frá mær". Men onkursvegna var eg noydd til bara at leypa útí hesa avbjóðingina, tí eg kundi líkasum ikki annað. Eg elski hetta arbeiðið, og tí var eg noydd at tora, fortelur Mikkalina, sum sigur seg ikki hava kunnað klárað at stovna egna fyrritøku uttan hollan stuðul frá teimum nærmastu.

- Eg havi funnið útav, at tá tú fert undir nakað stórt, sum tú veruliga brennir fyri, so eru tað nógv fólk, ið vilja lyfta uppgávuna saman við tær og roynd at hjálpa upp á ymsar mátar. Í roynd og veru

kenni eg tað, sum havi verið borin á lógvum gjøgnum alt hetta, tí eg havi fingið so góða hjálp, sigur Mikkalina og undirstrikar týðningin av stuðlinum, hon hevur fingið frá manni og børnum.

- Í nógv ár hevur meir ella minni alt snúð seg um Mikkalina Glas, og tí er umráðandi, at tú sum íverkseti hevur familjuna við tær. Hetta fyllir simpilthen alt. Onkuntið hugsar eg, at tað er ótrúligt, at tey hava hildið meg út so leingi, sigur Mikkalina og flennir. Síðani gerst smílið meira álvarsamt.

- Sjálvandi hevur tað verið strævið, tí alt snýr seg um fyrritøkuna, men eg havi tó

ongantið á hesi glasferðini hugsa, at eg droppi glasið. Eg havi altið vitað, at tað er hetta, eg skal. Eg havi verið móð og ynskt, at eg kundi slept øllum í eina viku ella so, men nei, eg havi ikki í eitt sekund viljað slept øllum glasinum, sigur Mikkalina.

Stórar dreyamar

Tað, ið byrjaði sum ein dreymur, er í dag vaksið til eina fyrritøku, har Mikkalina hevur fólk afturat sær í fyrritøkuni.

- Tað eru fleiri, sum hjálpa mær, men eg havi eina fasta, sum er her eini seks tímar hvønn dag. Tað merkir, at eg kann framleiða tað meira av

glasi. At lutirnir eru blivnir so vælumtóktir ger eisini, at eg havi ráð til at keypa nýggj amboð, meira tilfar, havi betri pláss og kann hugsa stórt, fortelur Mikkalina, sum tó vísir á, at í dag er Mikkalina Glas ikki bara eitt spælipláss, sum hon kallar tað, men eisini fyrirøka. Og tað hevur eina ávirkan.

- Tá eg nú havi bundið meg til húsaleigu og starvsfólkalønir, so sigur tað seg sjálvt, at eg onkuntið má fara á kompromis. Tað vil siga, at eg í ein ávísan mun framleiði mest av tí, sum eftirspurningur er eftir. Men hinvegin merkir tað ikki, at eg geri onkrar ávísar lutir bara fyri

at fáa pengar til húsaleigu. Alt, sum stendur frammi, eri eg errin av at hava gjørt, sigur Mikkalina.

Hon hevur gjørt sær tankar um, hvat skal henda við fyrirøkuni og teimum sermerktu glaslutunum næstu mánaðirnar.

- Eg havi ítøkiligar ætlanir, sum peika út í heim. Júst hvat tað er, vil eg ikki siga beint nú, men innan eitt ár, so skuldi eg gjarna havt selt rættiliga nógvar klokkur og stórar skálir av landinum, avdúkar Mikkalina, sum tó ikki ætlar at gloyma føroyska marknaðin.

- Tann marknaðurin er lítil og skjótur at metta, men

eg hopi, at eg alla tíðina kann mennast og harvið menna mína glaslist, soleiðis at tað ikki bara verður tað sama, sigur Mikkalina.

Onkuntið hevur hon hug at filast á, at hon ikki byrjaði við glaslist, tá hon var yngri.

- Var eg byrjað fyrr, so hevði eg eisini havt fleiri ár til at menna mínar vørur, men kanska kann eg verða við til at geva øðrum ungum íblástur til at fáast við glas-skering. Tað hevði verið stuttligt, um Føroyar eisini kundu blivi kendar fyri glaslist, sigur Ársins Íverkseti 2014.

ranvva@sosialurin.fo

